

ΠΕΡΙ ΜΙΑΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΗΜΙΜΕΤΑΜΟΡΦΩΜΕΝΩΝ ΠΕΤΡΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ *

Υ Π Ο

N. ΦΥΤΡΟΛΑΚΗ

* Η παροῦσα έργασία ἀποτελεῖ πρόδρομον ἀνακοίνωσιν μιᾶς εὐρυτέρας μελέτης ὑπὸ τὸν τίτλον «Schichtenfolge, Faziesentwicklung und tektonische Struktur in Ost - Kreta». * Η πρόδοδος τῆς ἀνωτέρω μελέτης, ἐλέγχεται καὶ καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ ἀναθέσαντος ταύτην, καθηγητοῦ Δρ. W. SCHWAN.

Εἰς τὸ ἡμιμεταμορφωμένον ὑπόβαθρον τῆς νήσου Κρήτης δυνάμεδα ὡς γνωστόν (WURM, 1950), (ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, 1956) νὰ διακρίνωμεν δψικῶς δύο κυρίως στρωματογραφικὰς σειράς.

* Η κατωτέρα καὶ συγχρόνως ἀρχαιοτέρα στρωματογραφικὴ σειρὰ ἀποτελεῖται ἐκ λεπτοπλακωδῶν κρυσταλλικῶν ἀσβεστολίθων οἱ ὅποιοι κατὰ θέσεις μεταπίπτουν εἰς παχυστρωματώδεις ἔως συμπαγεῖς ἀσβεστολίθους.

Τῶν κρυσταλλικῶν τούτων ἀσβεστολίθων ὑπέρκειται συμφώνως ἡ ἑτέρα στρωματογραφικὴ σειρὰ τὴν ὅποιαν καλοῦμεν σχιστολιθικὴν σειράν, καθ' ὃσον αὕτη συνίσταται κυρίως ἐκ σχιστολιθικῶν πετρωμάτων, ἥτοι ἐκ φυλλιτῶν, χαλαζιτῶν, ἀργιλλικῶν σχιστολίθων καὶ κατὰ θέσεις ἐκ μαρμαρυγιακῶν σχιστολίθων. Εἰς τὰ κατώτερα στρώματα τῆς σχιστολιθικῆς σειρᾶς ἐμφανίζωνται ἐπίσης δολομῖται καὶ γύψος.

Εἰς τὴν ὑπὸ μελέτην περιοχὴν ἡ κατωτέρα σειρὰ στρωμάτων ἀπαντᾷ κυρίως ἐπὶ τοῦ ὁρεινοῦ συγκροτήματος «Κοπροκεφάλα - Ἀσκορδαλιά», εἰς τὰς νησίδας «Δυονησάδες» καὶ εἰς μικροτέρας ἐμφανίσεις εἰς διάφορα ἄλλα μέρη τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς. * Η ὑπέρκειμένη σχιστολιθικὴ σειρὰ εἶναι λίαν διαδεδομένη εἰς τὴν περιοχὴν μας, ἐκτὸς τοῦ νοτιοανατολικοῦ τμήματος ταύτης εἰς τὴν ὅποιαν τὰ σχιστολιθικὰ στρώματα ὑπόκεινται τοῦ μεσοζωϊκοῦ - καινοζωϊκοῦ ἀσβεστολιθικοῦ συγκροτήματος.

Περὶ τῆς ἡλικίας τῶν ἡμιμεταμορφωμένων τούτων στρωματογραφικῶν σειρῶν τῆς Ἀνατολικῆς Κρήτης (Χερσόνησος Σητείας), δὲν ὑπάρχουν μέχρι σήμερον ἐπαρκῆ στοιχεῖα.

* Υπὸ τοῦ καθηγητοῦ I. ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΙΟΥ (1956 - 1958), ἀναφέρεται μόνον τὸ ἀσβεστοφῦκος *Mizzia velebitana* SCHUBERT, τὸ ὅποιον χαρακτηρίζει τὰς περιμικὰς διαπλάσεις τῆς ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου

* N. FYTROLAKIS : Über einen Fossilienfund im Metamorphikum von Ostkreta. Ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 16-12-1966.

καὶ τὸ δόποιον ἀνευρέθη παρὰ τὸ χωρίον Σφάκα εἰς τὰ κατώτερα στρώματα τῆς σχιστολιθικῆς σειρᾶς.

Κατὰ τὴν ἐκτελεσθεῖσαν ὑψὸν ἡμῶν προσφάτως στρωματογραφικὴν ἐργασίαν νοτίως τοῦ λιμένος Σητείας, ἀνευρέθη ἐντὸς τῶν φυλλιτῶν στρῶμα ἀργιλλικῶν σχιστολίθων πλούσιον εἰς ἀπολιθώματα. Ἡ θέσις εἰς τὴν δόποιον εὑρέθησαν τὰ ἀπολιθώματα κεῖται ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ δρομίσκου ὁ δόποιος δῆμηγει ἀπὸ τὸ χωρίον Ροῦσσα Ἐκκλησιά πρὸς τὸ χωρίον Ἀρνικόν (περίπου 650 μ. δυτικῶς τῶν ἀκραίων οἰκιῶν τοῦ χωρίου Ροῦσσα Ἐκκλησιάς).

Κάτωθεν τοῦ δρίζοντος τούτου ἀκολουθοῦν ἐναλλαγαὶ φυλλιτῶν, χαλαζίτων πάχους 40 μ. περίπου καὶ ἐν συνεχείᾳ στρώματα χαρακτηριστικοῦ μελανοῦ ἀργιλλικοῦ σχιστολίθου. Ὁ ἔδιος ἀπολιθωματοφόρος δρίζων διεπιστώθη ἐπίσης νοτιοανατολικῶς τοῦ χωρίου Ρουκάκα παρὰ τὸν οἰκισμὸν Ἀόριον (250 μ. νοτιοδυτικῶς τῆς Ἐκκλησίας). Ἀνωθεν τοῦ ἀπολιθωματοφόρου δρίζοντος ἀκολουθοῦν φυλλῖται οἱ δόποιοι ἀποκτοῦν ἐρυθροῖῶδες χρῶμα χωρὶς δμως τὸ χρῶμα τοῦτο νὰ παρουσιάζεται πάντοτε εἰς ὠρισμένον στρωματογραφικὸν ὑψος. Λόγῳ τῆς ἐντόνου τεκτονικῆς διαταράξεως καὶ τῆς μεταμορφώσεως εἶναι δύσκολον νὰ ἀνεύδωμεν ἀπολιθώματα διατηρημένα εἰς καλὴν κτιστάσιν. Παρ’ ὅλα αὐτὰ εὑρέθησαν προσδιωρίσιμα θραύσματα ἐλασματοβραγχίων βραχιονοπόδων, κρινοειδῶν ὡς ἐπίσης καὶ ὑπολλείματα φυτικῶν δργανισμῶν. Λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς βιβλιογραφίας καὶ συγκριτικοῦ ὑλικοῦ δὲν ήδυνήθημεν πρὸς τὸ παρὸν νὰ προσδιορίσωμεν ὅλα τὰ συλλεγέντα ἀπολιθώματα.

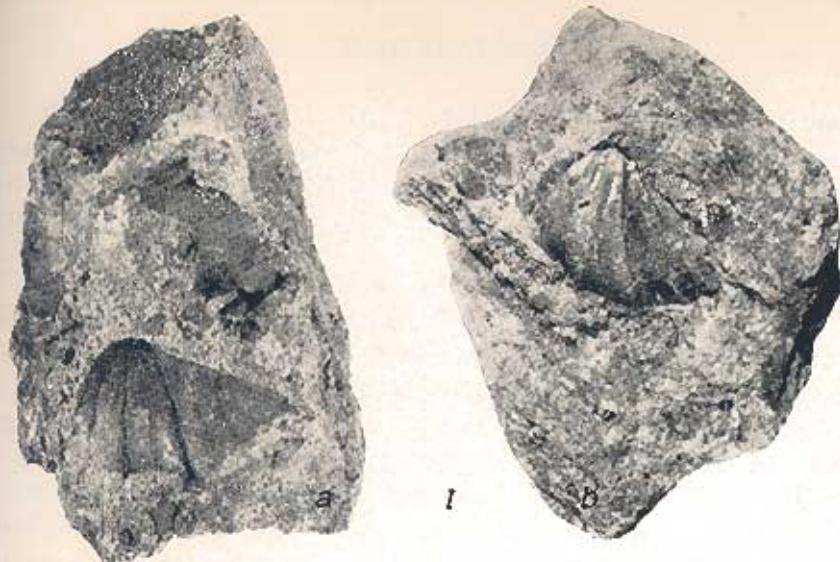
Εἰς τὴν εἰκόνα (1) ἔχομε δύο θυρίδες ἐλασματοβραγχίων τοῦ γένους *Myophoria* (α. ἀρνητικὸν ἀποτύπωμα, β. ἀριστερὰ θυρὶς ἄλλου ἀτόμου). Τὸ β. δμοιάζει μὲ τὴν *Myophoria wathaleyae* BUCH τὴν δόποιαν ἀνεῦρεν δ WURM (1953) εἰς τοὺς ἀργιλλικοὺς σχιστολίθους τῆς δυτικῆς Κρήτης. Τὸ εἶδος τοῦτο χαρακτηρίζει εἰς τὰς Ἀλπεις τὸ Κάρνιον. Ὁ WURM ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι «μετὰ μεγάλης πιθανότητος εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ, διὰ τὴν στρωματογραφικὴν ταύτην σειρὰν τῆς Κρήτης ἡ ἡλικία τοῦ Καρνίου».

Εἰς τὴν εἰκόνα (2) ἔχομεν τὴν δεξιὰν θυρίδαν ἐνὸς ἐλασματοβραγχίου τοῦ γένους *Leporoplophora*, τὸ δόποιον ὡς γνωστὸν χαρακτηρίζει τὸ Τριαδικόν.

Εἰς τὴν εἰκόνα (3) διακρίνεται τὸ ἀρνητικὸν ἀποτύπωμα μίσχου κρινοειδοῦς. Πρόκειται περὶ ἐνὸς ἀτόμου τοῦ γένους *Isocrinus*. Διὰ τῶν κρινοειδῶν ἀποκλείεται ἡ παλαιοτέρα τοῦ Τριαδικοῦ ἡλικία τῶν στρωμάτων τούτων.

Εἰς τὴν Δυτικὴν Κρήτην ἀνευρέθησαν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ CAYEUX ἐντὸς τῶν στρωμάτων τῶν ἀργιλλικῶν σχιστολίθων πολλὰ ἄτομα τοῦ γένους *Myophoria* ὡς καὶ ἄλλα ἀπολιθώματα βάσει τῶν δόποιων παραδέχεται τριαδικὴν ἡλικίαν.

Διὰ τῆς παρούσης ἐργασίας διοπιστοῦται ἡ ὑπαρξία Τριαδικοῦ (πιθανὸν ἀνωτ. Τριαδικοῦ) εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀπολιθωματοφόρα στρώματα τῆς σχιστολιθικῆς σειρᾶς τῆς Ἀνατολικῆς Κρήτης.

I

b

II

III

I. *Myophoria watheleyae* BUCI (a, b) $\times 2$

II. *Anoplophora* (Φυσικὸν μέγεθος, nat. Gr.)

III. *Isocrinus* (Φυσικὸν μέγεθος, nat. Gr.)

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

ZUSAMMENFASSUNG

Diese Studie ist nur als vorläufige Mitteilung über eine geologische Untersuchung mit dem Thema «Schichtenfolge, faciesentwicklung und tektonische Struktur von Ostkreta» zu betrachten. Diese Untersuchung wird unter Leitung von Herrn Prof. Dr. W. Schwan durchgeführt.

Im metamorphikum von Kreta sind faciell zwei Schichtenserien (Wurm, 1950; Papastamatiou, 1956) unterscheidbar.

Die untere Schichtenserie besteht aus kristallinen Plattenkalke, die stellenweise in dickbankige bis massive, kristalline Kalke übergehen.

Über dieser Plattenkalkserie folgt die obere Schichtenserie des Metamorphikums; sie besteht hauptsächlich aus Phylliten, Tonschiefern, Quarziten und stellenweise aus Glimmerschiefern. Im unteren Teil der Phyllit - Quarzit - Tonschieferserie sind auch Dolomite und Gips vorhanden.

Im besagten Gebiet ist die Plattenkalkserie besonders auf dem Höhenzug «Koprokephala - Askordalia» und auf der Inselgruppe «Dyonisades» anzutreffen. Kleinere Vorkommen sind noch in verschiedenen anderen Gabieten festgestellt worden. Die darüber folgende Phyllit - Quarzit - Tonschieferserie ist in diesem Gebiet stark verbreitet, ausgenommen der südöstliche Abschnitt, wo das Metamorphikum vom mesozoischen Schichtenkomplex überlagert wird.

Über das Alter des Metamorphikums von Ostkreta (Halbinsel Itia) gibt uns ein Fossilienfund (Papastamatiou, J., 1956 - 1958) Aufschluss. Es handelt sich dabei um die Kalkalge *Mizzia velebitana* CHUBERT, die für das Perm des östlichen Mittelmeerbeckens typisch ist; sie ist im unteren Abschnitt der Phyllit - Tonschiefererie bei Sphaka gefunden worden.

Bei unserer stratigraphischen Untersuchung südlich Sitia sind in den Phylliten fossilienführende Tonschieferzwischenschichten gefunden worden. Dieser Fossilienfund liegt auf dem von Roussa Okklesia (ca. 650 m westlich des Dorfrandes) nach Arnikon führenden Feldweg. Unter diesem fossilienführenden Horizont folgen ca. 90 m mächtige Phyllit - Quarzitschichten und sodann charakteristische schwarze Tonschiefer.

Derselbe stratigraphische Horizont mit Fauna ist auch südöstlich Rukaka (bei Aorion) ca. 250 m südwestlich der Kirche festgestellt worden. Oberhalb der fossilienführenden Schichten befinden sich rotviolette Phyllite. Dieser Farbtön ist jedoch nicht niveau-

beständig. Diese rotvioletten Phyllite dürften wohl auch den Abschluss der Phyllit - Quarzit - Tonschieferserie bilden.

Wegen der starken tektonischen Beanspruchung sind nur schwierig gut erhaltene Fossilien zu finden. Aber dennoch sind einigermassen bestimmbarer Bruchstücke von Lamellibranchiaten, Brachyopoden und von Krinoiden gefunden worden. Infolge unzureichender Literatur und zu geringen Vergleichsmaterials lässt es sich noch nicht ermöglichen, alle Formen zu bestimmen. Auf Bild I handelt es sich um zwei Schalen der Gattung *Myophoria* (a. Abdruck, b. linke Schale eines anderen Exemplars).

Das Exemplar b. ähnelt dem von Wurm (1953), das er in den Tonschieferschichten von Westkrefa gefunden und als *Myophoria watheleyae* BUCH bestimmt hat. Diese Art ist für das Karn der Alpen typisch. Nach Wurm (1953) «kann mit grosser Wahrcheinlichkeit für die kretische Schichtenfolge karnisches Alter angenommen werden».

Auf Bild II liegt die rechte Schale einer Muschel der Gattung *Anoplophora*, die für die Triasformation bezeichnend ist.

Auf Bild III befindet sich der Abdruck eines Krinoidenstielgliedes der Gattung *Isocrinus*. Auf Grund dieses Krinoidenfundes ist ein praetriatisches Alter ausgeschlossen.

Ausser WURM hat auch CAYEUX (1902) mehrere Arten der Gattung *Myophoria* wie auch *Brachyopoden*, *Krinoiden* u. a. gefunden. Auf Grund dieser Fossilienfunde hat er triatisches Alter angenommen.

Unserer stratigraphischen Untersuchung nach ist in den oben erwähnten fossiliführenden Schichten von Ostkreta triatisches Alter (wahrscheinlich Obertrias) festgestellt worden.

B I B L I O G R A F I A

- ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, Ι. : Κοιτασματολογία τῶν ἐμφανίσεων 'Ορυκτῶν θεῖκῶν ἀλάτων (γύψου ἀνυδρίτου) τῆς νήσου Κρήτης. — Δελτ. 'Ελλην. Γεωλ. 'Εταιρ., 3, (1), 1956/1958, σελ. 146 - 155, 'Αθῆναι 1956/1958.
- WURM, A. : Zur Kenntnis des Metamorphikums der Insel Kreta. — Njb. f. Geol. u. Pal. H. 7 und H. 8, S. 206 - 239, 1950.
- WURM, A. : Über ein Vorkommen fossilführenden Trias auf Kreta. — Δελτ. 'Ελλην. Γεωλ. 'Εταιρ., 1, (1), σ. 206 - 39, 'Αθῆναι 1950.